

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BISTRITA NĂSĂUD
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
 Dosar nr. [REDACTAT]

926/CF/2008
SENTINȚĂ CIVILĂ NR. [REDACTAT]

Ședința publică din data de [REDACTAT]
 Tribunalul format din:

PREȘEDINTE : [REDACTAT]
GREFIER [REDACTAT]

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii în acțiunea în contencios administrativ formulată de **reclamant** [REDACTAT] împotriva pârâți DGFP BN și DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE ARAD, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Cauza s-a judecat în fond la data de 2 decembrie 2008, concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, iar concluziile scrise s-au depus la dosarul cauzei și fac parte integrantă din hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând constată:

Prin contestația (acțiunea) înregistrată la această instanță în dosarul cu nr. de mai sus, reclamanta [REDACTAT] a chemat în judecată pe pârâții : 1) DIRECȚIA GENERALĂ A FINAȚELOR PUBLICE a județului Bistrița-Năsăud (D.G.F.P.), și; 2) DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE ARAD, solicitând instanței, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună anularea Deciziei nr. [REDACTAT] emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud și a Deciziei nr. [REDACTAT] pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de organul de control vamal, emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că, la data de 16.12.2006, a întocmit, în calitate de comisionar vamal, declarația vamală de tranzit [REDACTAT], având ca obiect autovehiculul marca Peugeot, serie șasiu VF VF3BERHXB86115292, expeditor fiind [REDACTAT] (Belgia), destinat fiind [REDACTAT], cu termen pentru finalizarea tranzitului la 24.12.2006 și întrucât din evidențele autorității vamale a rezultat că operațiunea de tranzit nu este încheiată, Direcția Supraveghere Produse Accizate și Tranzite a dispus, din oficiu, încheierea tranzitului la data de 25.01.2008, iar la aceeași dată pârâțul de rândul 2 a emis Decizia nr. [REDACTAT] pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal reținând în sarcina sa plata următoarelor sume: [REDACTAT] lei, taxe vamale și [REDACTAT] lei, majorări de întârziere pentru neplata taxelor vamale; [REDACTAT] lei TVA și [REDACTAT] lei, majorări de întârziere pentru neplata TVA-ului. Reclamanta susține că împotriva deciziei a formulat contestație, pe care intimata de rang 1 a respins-o ca neîntemeiată prin Decizia nr. [REDACTAT].

Reclamanta apreciază că, așa cum prevede legea, trebuie făcută distincție, pe de o parte - între operațiunile de tranzit începute și încheiate anterior aderării României la Uniunea Europeană -U.E. și, pe de altă parte - operațiunile de tranzit

începute înainte de aderare a României la U.E. dar încheiate după aderare, iar în cauză tranzitul a început la data de 16.12.2006 (data întocmirii declarației de tranzit) și s-a încheiat la 25.01.2008 (data la care s-a depus către autoritatea vamală încheierea din oficiu a operațiunii de tranzit), iar conform art. 660 alin. 3 din H.G.nr.707/2006, începând cu data aderării României la UE, respectiv 1.01.2007, operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare aderării se încheie potrivit prevederilor cuprinse în Tratatul de aderare aprobat prin Legea nr.157/2005.

Se mai arată că, întrucât, pe de o parte - operațiunea de tranzit a fost înregistrată anterior aderării României la UE și a fost încheiată după aderarea României la UE, iar pe de altă parte - controlul propriu-zis și finalizarea acestuia se realizează după aderarea României la UE, sunt aplicabile prevederile Tratatului de aderare a Bulgariei și României la U.E., lit.B, Protocolul privind condițiile și aranjamentele referitoare la admiterea Bulgariei și României în UE, Anexa V, punctul 4.Uniunea Vamală, care dispun că depozitul temporar și regimurile vamale menționate la art.4, alin. 16, lit.b-h din Regulamentul CEE nr.2913/1992 care au început înainte de aderare încetează sau se încheie în condițiile legislației comunitare. Așa fiind, începând cu data de 01.07. 2007, mărfurile comunitare sunt exceptate de la plata taxelor vamale, potrivit normelor comunitare privind libera circulație a mărfurilor (Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa) și în cazul autovehiculelor rutiere înmatriculate într-un stat membru, dovada caracterului comunitar se face cu documentul de înmatriculare al autovehiculului (Regulamentul CEE nr.2454/1993 - norme de aplicare a Codului vamal comunitar), iar potrivit dispozițiilor titlului VII din Legea nr.571/2003, mărfurile comunitare - autovehicule rutiere sunt exceptate de la plata accizelor, iar față de împrejurările arătate mai sus, reclamanta apreciază că pentru operațiunea vamală în discuție se datorează numai taxa pe valoare adăugată.

Reclamanta își întemeiază, în drept, acțiunea pe disp. OG nr. 92/2003, Ordinul nr.519/2005, Legea nr.571/2003, Legea nr.86/2006 și HG nr.707/2006.

Pârâtele, legal citate, au formulat fiecare întâmpinare.

Prin întâmpinarea DRAOV Timișoara (f.13-15), se solicită respingerea acțiunii reclamantei și menținerea deciziilor contestate, arătând, în esență, faptul că datoria vamală a luat naștere înainte de aderarea României la U.E. și deci nu poate fi vorba de exceptarea petentei de la plata taxelor vamale, iar reclamanta se face vinovată de nerespectarea termenului de tranzit acordat de biroul vamal de plecare și de neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de regimul vamal de tranzit, fiind astfel încălcate disp.art.45 alin.1 lit.a din Legea nr.86/2006 și art.278 alin.1 din HG.nr.707/2006. Pârâta susține că reclamanta nu poate beneficia de regim tarifar preferențial în baza certificatului de circulație a mărfurilor Eur 1 A 1749902, deoarece acest document nu a fost eliberat de autoritatea vamală belgiană, așa cum prevede art.17 alin.1 și 6 din Protocolul 4 încheiat între România și UE, caseta nr.11, rezervată autorității vamale nu a fost completată, iar certificatul de origine prezentat de reclamantă nu este ștampilat și nu prezintă data eliberării.

Pârâta D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, prin întâmpinarea (f.17-19), solicită respingerea acțiunii reclamantei, ca nefondată, și menținerea deciziei nr. 1/2008, ca fiind temeinică și legală, arătând că raportat la data desfășurării operațiunii vamale de către reclamantă, în cauză sunt aplicabile dispozițiile Legii

nr.86/2006 privind Codul vamal, unde la art.113 și următoarele este reglementat regimul juridic al operațiunii de tranzit vamal, iar reclamanta nu a prezentat dovezile de încheiere a operațiunilor de tranzit și nu a răspuns la solicitarea autorității vamale, operațiunea figurând ca neconformă, astfel că organul vamal a procedat în mod corect la întocmirea Procesului-verbal de control și a Deciziei pentru regularizarea situației, pentru încheierea din oficiu și scoaterea din evidență a operațiunii.

Ulterior depunerii întâmpinărilor, reclamanta a formulat cererea de chemare în garanție (f.23) împotriva chematului în garanție [redacted], prin care solicită ca, în cazul în care se va aprecia ca fiind legală Decizia nr. [redacted], să fie obligat chematul în garanție la plata sumei de [redacted] lei, reprezentând datorie vamală calculată până la data de 25.01.2008 și a majorărilor de întârziere calculate până la plata integrală a datoriei vamale.

În motivarea cererii se arată că între reclamantă și chematul în garanție s-au desfășurat raporturi juridice comerciale, raporturi materializate prin executarea unor servicii de comisionare vamală în vederea introducerii în țară a autoturismului identificat în acțiunea introductivă, contract care s-a realizat sub forma cererii urmată de executarea imediată, conform disp. art.36 Cod comercial, și urmare executării contractului, la data de 16.12.2006, reclamanta, în calitate de comisionar vamal, a întocmit declarația vamală în discuție, având ca obiect autoturismul marca Peugeot, model Expert, exportator fiind [redacted] (Belgia), destinatar fiind [redacted] dar întrucât chematul în garanție nu s-a prezentat în termenul legal (24.12.2006) la biroul vamal de destinație, în vederea încheierii acestui regim vamal de tranzit, autoritatea vamală a emis Decizia nr. [redacted] prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de [redacted] lei reprezentând taxă vamală, tva și majorări de întârziere, în condițiile în care, în raporturile cu autoritatea vamală, comisionarul vamal apare ca principal obligat. Se susține că raportul obligațional născut între autoritatea vamală și comisionarul vamal are întotdeauna la bază un contract de comisionare vamală încheiat între comisionarul vamal și clientul său.

Reclamanta învederează că autovehiculul în discuție a fost introdus în țară de chematul în garanție și nici un moment acest autoturism nu a fost deținut de comisionarul vamal, acesta din urmă fiind practic în imposibilitate de a prezenta autovehiculul autorităților vamale în vederea încheierii operațiunii de tranzit, mandatarul neputând face nimic afară de limitele mandatului (art.1537 Cod civil) și atâta timp cât autovehiculul a rămas în posesia mandantului rezultă că mandatarul s-a obligat numai la întocmirea declarației vamale de tranzit, nu și la prezentarea autovehiculului la biroul vamal de destinație. Potrivit disp. art.1547 și art. 1549 Cod civil, mandantul are obligația de a dezdăuna mandantul său pentru toate spezele, pierderile suferite de mandatar cu ocazia executării mandatului și având în vedere că reclamanta, în calitate de comisionar vamal, a fost obligată la plata datoriei vamale aferente operațiunii de tranzit, având ca obiect autoturismul marca Peugeot, model Expert, rezultă în mod evident că aceasta reprezintă o pierdere suferită în executarea contractului de comisionare în vamă.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bistrița-Năsăud, prin Notele de ședință (f.43-44) a solicitat respingerea cererii de chemare în garanție formulată de reclamanta [redacted] ca fiind inadmisibilă, arătând că chemarea în garanție, în cadrul contenciosului administrativ, are o reglementare

expresă, prin disp. art. 16 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 și potrivit art. 28 alin.1 din aceeași lege, dispozițiile Legii nr. 554/2004 se completează cu prevederile Codului de procedură civilă în măsura în care nu sun incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile și interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată de legea contenciosului administrativ.

Se mai arată că, în cauză, cererea de chemare în garanție nu este compatibilă cu procedura specială, derogatorie de la dreptul comun, a contenciosului administrativ, întrucât litigiile de această natură pot avea ca scop și finalitate, potrivit art.1 alin.1 și art.2 alin.1 lit.f din Legea nr. 554/2004, cu excepția ipotezei prevăzute expres la art.16 alin.2 din aceeași lege, doar statuarea asupra raporturilor dintre persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, și autoritatea publică în cauză, și nici cu specificul raporturilor de drept administrativ fiscal născute între organele fiscale și contribuabilul [REDACTED], și de aceea, nu se poate statua, prin folosirea mijlocului procedural al chemării în garanție în fața instanței de contencios administrativ, iar în ipoteza respingerii acțiunii în contencios administrativ a reclamantei, pretențiile care derivă din efectele actului administrativ fiscal atacat pe această cale, vor putea fi valorificate în contradictoriu cu alte persoane care nu figurează ca parte în raportul de drept fiscal dedus controlului judecătoresc, numai printr-o acțiune introdusă pe cale principală, la instanța competentă după natura cauzei.

Ulterior, depunerii Notelor de ședință, reclamanta a depus o precizare la cererea de chemare în garanție (f.49-50), prin care arată că, potrivit art. 60 alin.1 Cod procedură civilă, partea poate să cheme în garanție o altă persoană împotriva căreia ar putea să se îndrepte în cazul în care ar cădea în pretenții, iar art.61 alin.2 din același cod, prevede în mod expres posibilitatea reclamantului de a formula cerere de chemare în garanție, arătând totodată termenul până la care aceasta poate fi depusă în instanță, or, a cădea în pretenții semnifică în mod evident a pierde procesul. Reclamanta reiterează o parte din susținerile din cererea de chemare în garanție și învederează că disp.art.60 alin.1 Cod procedură civilă nu limitează posibilitatea chemării în garanție doar în anumite materii, chemarea în garanție fiind folosită mai frecvent în materia raporturilor contractuale, situație existentă în prezenta cauză, și astfel, apreciază că este admisibilă cererea de chemare în garanție. Aceeași reclamantă, prin Concluziile (f.55-56), consideră că cererea de chemare în garanție reprezintă o cerere incidentală și instanța o poate judeca având în vedere că operează prorogarea legală de competență, prevăzută de art.17 și art.63 alin.1 Cod procedură civilă.

În ce privește excepția inadmisibilității cererii de chemare în garanție, ridicată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița, prin Notele de ședință (f.43-44), instanța a apreciat-o ca fiind întemeiată pentru următoarele considerente:

Litigiul de față este unul în materia contenciosului administrativ fiscal, căruia i s^e aplică normele de procedură specială, prevăzute de O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, iar potrivit art. 28 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu

sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, compatibilitatea aplicării normelor de procedură fiind stabilită de instanță cu prilejul soluționării cauzei.

În cauză, reclamanta a inițiat procedura contestației împotriva Deciziei nr. [REDACTED] emisă de DJAOV Arad, prin contestația înregistrată sub nr. [REDACTED] la DJAOV Arad (f.12-13 din dosar nr. [REDACTED] al DGFP B.N., acvirat la dosarul cauzei), contestație prin care a solicitat anularea deciziei nr. [REDACTED] iar în temeiul art. 181 din OG nr.92/2003, a solicitat introducerea în cauză a numitului [REDACTED] cu motivarea că interesele juridice de natură fiscală ale acestora vor fi afectate în urma emiterii deciziei de soluționare a contestației și cu atât mai mult, decizia privind soluționarea contestației va reprezenta un act opozabil acestuia. Ulterior, reclamanta și-a precizat contestația (f.19-20 din dosarul privind soluționarea contestației).

Prin decizia nr. [REDACTED] a DGFP B.N - Biroul de soluționare a contestațiilor (f.4-6) contestația [REDACTED] a fost respinsă, ca neîntemeiată și din cuprinsul acesteia rezultă că nu a fost acceptată cererea de introducere în procedura a d-lui [REDACTED] apreciindu-se că interesele de natură fiscală ale acestuia nu vor fi afectate prin emiterea deciziei de soluționare a contestației (art.182 alin.1 Cod procedură fiscală).

Nici în acțiunea introductivă și nici în cererea de chemare în garanție, ulterior precizată, reclamanta nu critică soluția Biroului de soluționare a contestației, cuprinsă în decizia nr. [REDACTED] de a nu fi acceptat introducerea în procedură a d-lui [REDACTED] și de asemenea, reclamanta nu susține cu argumente pertinente că interesele de natură fiscală ale chematului în garanție ar fi afectate prin actele emise de vamă din DGFP B.N.

Potrivit art.181 din OG nr.92/2003, republicată în M.Of.560 din 24.06.2004, invocat în contestația [REDACTED] devenit ulterior art.21, urmare republicării ordonanței în M.Of.nr.513/2007, organul de soluționare competent a contestației poate introduce, din oficiu sau la cerere, în soluționare contestației, după caz, alte persoane ale căror interese juridice sunt afectate în urma emiterii deciziei de soluționare a contestației, dar înainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art.9. Potrivit art.212 alin.4 din OG nr.92/2003, dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la intervenția forțată și voluntară sunt aplicabile.

Cum, în cauză, biroul de soluționare a contestației nu a acceptat introducerea în procedură a numitului [REDACTED] și reclamanta nici măcar nu susține că interesele de natură ale chematului în garanție ar fi afectate prin actele emise de vamă și DGFP BN, iar [REDACTED] nu a formulat o cerere de intervenție voluntară și nici nu are calitatea de intervenient forțat, în considerarea dispozițiilor legale mai sus arătate acesta nu poate sta în judecată, nici în calitate de chemat în garanție.

Si în Legea nr.554/2004, sunt cuprinse dispoziții referitoare la participarea altor persoane la judecată în judecata acțiunii în contencios administrativ, în afara reclamantului și pârâtului). Astfel, potrivit art.16 alin.1, poate fi introdus în cauză funcționarul care a contribuit la elaborarea, emiterea sau încheierea actului, ori, după caz se face vinovat de a rezolva cererea referitoare la un drept subiectiv sau la un

interes legitim, care la rândul său, conform alin. 2 din același articol, poate chema în garanție pe superiorul său ierarhic, de la care a primit ordin scris să elaboreze sau că nu elaboreze actul, iar, conform art.16 indice 1 din lege, instanța de contencios administrativ poate introduce în cauză, la cerere, organismele sociale interesate sau poate pune în discuție, din oficiu, necesitatea introducerii în cauză a acestora, precum și a altor subiecte de drept.

Cum, în cauză nu este dată nici una din situațiile menționate în dispozițiile legale de mai sus, și sub acest aspect cererea de chemare în garanție, apare ca inadmisibilă.

În concluzie, cererea de chemare în garanție formulată de reclamant s-a apreciat ca fiind inadmisibilă.

De altfel, chiar reclamanta în motivarea cererii de chemare în garanție, cerere ulterior precizată, arată că între ea și chematul în garanție s-au desfășurat raporturi juridice comerciale, materializate prin executarea unor servicii de comisionare vamală (fără a face o legătură cu interesele de natură fiscală ale chematului în garanție), astfel că, în măsura în care reclamantul apreciază că urmare executării contractului comercial încheiat cu chematul în garanție a suferit pagube, poate introduce, în condițiile legii, o acțiune comercială împotriva acestuia.

Analizând actele și lucrările dosarului, inclusiv dosarul nr. [redacted] al DGFP B.N.-Biroul de soluționare a contestațiilor (acvirat la dosarul prezentei cauze), instanța apreciază acțiunea reclamantului, ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente :

La data de 16.12.2006 [redacted], în calitate de principal obligat, a depus la Biroul vamal Vârșand declarația vamală de tranzit MRN [redacted] pentru tranzitarea unei camionete marca Peugeot în valoare totală de [redacted] euro și așa cum rezultă din Decizia pentru regularizarea situației nr. [redacted] emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad (10-11 din dosar fiscal) termenul de prezentare la biroul vamal de destinație pentru încheierea regimului de tranzit a fost acordat până la data de 24.12.2006, dar cum biroul vamal de destinație nu a confirmat încheierea operațiunii de tranzit, a fost declanșată procedura de cercetare conform pct.102 din Ordinul nr.9327/2006 și în final a fost emisă decizia de regularizare mai sus arătată, prin care s-a stabilit în sarcina [redacted] în calitate de obligat principal, suma totală de [redacted] lei reprezentând drepturi vamale și accesorii aferente.

Împotriva deciziei de regularizare a formulat contestație petenta [redacted] (f.12-13 din dosarul fiscal), solicitând anularea acesteia, introducerea în cauză a numitului [redacted] în temeiul art.181 din OG nr.92/2003, apreciind că interesele juridice de natură fiscală ale acestuia vor fi afectate în urma deciziei de soluționare a contestației și de asemenea, s-a solicitat suspendarea judecării contestației pentru a solicita informații de la numitul [redacted] în legătură cu operațiunea de scoatere din țară a autovehiculului în discuție. Ulterior, petenta și-a precizat contestația (f.19-20 din dosarul fiscal) în sensul că solicită suspendarea judecării contestației numai în cazul în care se va decide introducerea în cauză a numitului [redacted] conform dispozițiilor art.181 din OG nr.92/2003, însă, prin Decizia nr. [redacted] dată în dosar nr. [redacted] al DGFP a județului Bistrița-Năsăud - Biroul de soluționare a contestațiilor (f.4-6 din dosar), contestația a fost

respinsă, ca neîntemeiată, în privința sumei totale de [redacted] reprezentând taxe vamale [redacted], majorări de întârziere aferente taxelor vamale [redacted] taxă pe valoare adăugată [redacted] și majorări de întârziere aferente [redacted] și, pe cale de consecință au fost menținute în totalitate măsurile dispuse prin Decizia de regularizarea situației nr. [redacted] încheiată de reprezentanții DRAOV Arad.

În motivarea deciziei nr. [redacted] s-au reținut, în esență, următoarele: nu s-a acceptat cererea petentei [redacted] de introducere în procedura contestare a d-lui [redacted], întrucât interesele juridice de natură fiscală ale acestuia nu vor fi afectate prin emiterea deciziei (art.182 alin.1 Cod procedură fiscală); nu va fi analizat capătul de cerere al contestației privitor la suspendarea cauzei, deoarece prin precizarea contestației petenta a arătat că își menține cererea de suspendare doar în situația acceptării introducerii în cauză a numitului [redacted] pe fond, contestație este neîntemeiată.

Referitor la netemeinicia contestației, decizia reține următoarele: operațiunea de tranzit a fost inițiată la data de 16.12.2006, astfel că trebuia finalizată potrivit reglementărilor Legii nr.86/2006 privind Codul vamal al României ,H.G.nr.707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României; Potrivit art.113 lit.a din Legea nr.86/2006, regimul de tranzit permite transportul de la un birou vamal la alt birou vamal al mărfurilor străine, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială; în speță, marfa străină, constând în autovehiculul Peugeot, se afla în tranzit fiind transportată pe cale Rutieră între Biroul Vârșand și Biroul vamal Târgoviște, iar petenta, în calitate de principal obligat și titular de tranzit, conform art.115 alin.1 din Legea nr.86/2006, răspunde de prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut cu respectarea întocmai a măsurilor de marcare și sigilare adoptate de autoritatea vamală ,precum și de respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit ; conform art. 114 alin.1 din Legea nr.86/2006, regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului, dar ,în cazul de față, s-a constatat că bunul tranzitat nu a fost prezentat la biroul vamal de destinație până la data de (21)12.2006 și astfel, este limpede că obligațiile titularului, adică ale principalului obligat, nu pot fi considerate îndeplinite ;conform art.226 din Legea nr.86/2006, datoria vamală la import ia naștere și prin nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv, din momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se constată că ulterior că o condiție nu a fost îndeplinită, debitorul fiind persoana căreia i s-a cerut îndeplinirea și respectarea condițiilor care au reglementat plasarea mărfurilor sub acel regim.

Învederând aceste aspecte, decizia apreciază că nu poate fi acceptate motivele invocate de petentă în ce privește exceptarea de plata taxelor vamale intervenită după aderare, întrucât, așa cum s-a mai arătat, momentul nașterii datoriei vamale în astfel de cazuri este momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, adică, în cazul concret analizat, la data de 16.12.2006, deci înainte de aderare, iar pe de altă parte-trebuie reținut că din documentul de tranzit (fila nr.9) și celelalte acte din dosar,rezultă că la Biroul vamal Vârșand a fost solicitat doar tranzitul autovehiculului nu și importul acestuia,or,potrivit legislației vamale preferințele tarifare se acordă doar la import. În același sens, s-a reținut că din cuprinsul

referatului întocmit de către D.J.A.O.V. Arad (filele 14-15) rezultă că certificatul [redacted] nu a fost eliberat de autoritatea vamală belgiană, așa cum prevede art.17 alin.1 și 6 din Protocolul 4, casetă nr.11 rezervată autorității vamale nu este completată, nu poartă ștampila și nici nu are înscrisă data eliberării.

Reclamanta susține că tranzitul desfășurat sub acoperirea [redacted] a început la data de 16.16.2006 (data întocmirii declarației de tranzit) și a fost încheiat la data de 25.01.2008 (data la care s-a dispus de către autoritatea vamală încheierea din oficiu a operațiunii de tranzit, ceea ce înseamnă că sunt aplicabile disp.art.660 alin.3 din HG nr.707/2006 și prevederile Tratatului de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, și astfel nu datorează sumele menționate în actele administrativ fiscale atacate.

Analizând aceste susțineri ale reclamantei, instanța constată că într-adevăr, operațiunea de tranzit a început la data de 16.12.2006, dar s-a încheiat la data de 24.12.2006, respectiv la termenul limită stabilit pentru finalizarea operațiunii de tranzit, așa cum reiese din declarația de tranzit vamal și decizia nr. [redacted], dată până la care reclamanta avea obligația ca, potrivit art.113 și art.114 din Legea nr.86/2006, să prezinte autovehiculul în discuție și documentele necesare la biroul vamal de destinație, însă reclamanta nu și-a îndeplinit această obligație.

În condițiile în care este vorba de o operațiune de tranzit începută și finalizată mai înainte de data aderării României la UE, respectiv 1.01.2007, nu sunt aplicabile în cauză prevederile art.660 alin.3 din H.G.nr.707/2006 și ale Tratatului de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, invocate în acțiunea reclamantei, și care privesc operațiunile de tranzit finalizate după data de 1 ianuarie 2007. În consecință, instanța constată că atât decizia nr. [redacted] emisă de DGFP Bistrița-Năsăud, cât și Decizia nr. [redacted] emisă de DJAOV Arad, sunt legale și temeinice.

Pentru considerente mai sus arătate, acțiunea reclamantei s-a găsit, ca neîntemeiată, urmând ca instanța să o respingă ca atare și cum excepția inadmisibilității cererii de chemare în garanție, ridicată de pârâta DGFP BN a fost apreciată ca fiind întemeiată, pe cale de consecință, cererea de chemare în garanție formulată de reclamantă va fi respinsă, ca inadmisibilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Respinge, ca neîntemeiată, acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamantă [redacted], cu sediul în mun. [redacted] str. [redacted] nr. [redacted] județul Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICA a județului Bistrița-Năsăud, cu sediul în mun. Bistrița, B-dul 1 Decembrie, nr. 6, județul Bistrița-Năsăud și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE Timișoara (pentru DJAOV Arad), cu sediul în mun. Timișoara, str. Mareșal C-tin Prezan, nr. 89, Bl. 45 D, județul Timiș, având ca obiect anularea Deciziei nr. [redacted] emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud și a Deciziei nr. [redacted] pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emisă de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Admite excepția inadmisibilității cererii de chemare în garanție, ridicată de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsăud și în consecință, respinge, ca inadmisibilă, cererea de chemare în garanție formulată de reclamanta [REDACTED] Bistrița, împotriva chematului în garanție [REDACTED] domiciliat în localitatea [REDACTED], nr. [REDACTED] județul [REDACTED]

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 16 decembrie 2008.

PRESEDINTE,
[REDACTED]

GREFIER,
[REDACTED]

